

Upute sa Balkana za pripadnike mirovne misije u Afganistanu **Zvaničnik UN-a u Bosni i Hercegovini izjavio da se Zapad treba pripremiti za dug i težak boravak u Afganistanu**

Napisali: William Boston i Roger Thurow

Stalni izvještači lista Wall Street Journal

Dok međunarodne mirovne snage započinju misiju uspostave prijelazne vlade Afganistana, glas čovjeka koji je stekao iskustvo u izgradnji države dolazi s drugog problematičnog područja.

“Ne očekujte previše u kratkom vremenskom periodu,” izjavio je Wolfgang Petritsch, najviši međunarodni dužnosnik na Balkanu. “To su dugoročni napor, i ništa se ne može postići u kratkom vremenskom roku. Potrebna vam je politička volja da podupre ove napore kako bi oni uspjeli.”

Gospodina Petritscha treba smatrati stručnjakom za ova pitanja. Već godinama je duboko u “živom pijesku” balkanske politike. Ovaj Austrijanac je bio glavni pregovarač Europske unije na posljednjoj konferenciji na kojoj se nije uspio postići sporazum sa srpskim vođom Slobodanom Miloševićem i spriječiti rat na Kosovu. Zatim je postao voditelj Ureda Visokog predstavnika Ujedinjenih naroda u Sarajevu, preuzevši odgovornost za provedbu civilnog aspekta Mirovnog sporazuma za BiH postignutog 1995. godine.

Sa ovog stanovišta, gospodin Petritsch vidi ono što bi moglo poslužiti kao lekcija sa Balkana, te pomoći da se osigura da zaraćene strane u Afganistanu zauvijek polože svoje oružje: Mir se može ostvariti tek kada lokalno stanovništvo shvati da će više dobiti zajedničkim življenjem nego međusobnim ubijanjem.

“U Bosni i Hercegovini, četvorogodišnje borbe su dovele do jedne vrste iscrpljenja i shvaćanja na svim stranama da im daljnji nastavak rata neće pomoći,” izjavio je gospodin Petritsch. Rekao je da nastojanja da se nametne mir na Kosovu nisu uspjela “zbog toga što su obje strane misile da će steći prednost nastavljanjem borbi.”

Čini se da su i ratom iscrpljeni Afganistanci umorni od borbi, ali situacija u Afganistanu se ne može izravno porediti s iskustvom na Balkanu. Prvo, Afganistanci nemaju zajednički jezik, što komplikira ujedinjenje desetina plemenskih skupina u jednu multietničku državu. U Afganistanu isto tako nema pozitivnog povijesnog modela. Za razliku od Balkana, suparničke skupine u Afganistanu se nisu pokušavale međusobno uništiti; tu nema povijesti etničkog čišćenja.

U Afganistanu se razrađuju pojedinosti u svezi s naozčnošću međunarodnih mirovnih snaga. Jučer je Vijeće sigurnosti UN-a jednoglasno odobrilo mandat za mirovne snage 3000 do 5000 vojnika pod britanskim zapovjedništvom. Očekuje se da raspoređivanje postrojbi započne 28. prosinca. Potpuna provedba mogla bi trajati nekoliko tjedana. Nije jasno koliko će dugo ove postrojbe ostati u Kabulu.

Međutim, ako BiH može na bilo koji način poslužiti kao pokazatelj, postrojbe će ostati duže nego što to bilo tko sada želi priznati. Pet godina nakon što je Sjeveroatlantski savez uputio 32.000 vojnika kako bi spriječio borbu između Srba, Hrvata i Bošnjaka, i dalje se njih oko 18.000 nalazi u Bosni i Hercegovini.

BiH je i dalje emocionalno podijeljena zemlja; i dalje su akutni, ispod i iznad površine, etnički animoziteti iz rata koji je odnio 200.000 života i otjerao milijune iz svojih domova. Predstavnici međunarodnih organizacija u BiH su ubjedjeni da je nazočnost postrojbi i nadalje potrebno kako bi se obuzdale emocije i kupilo dodatno vrijeme za ponovnu izgradnju civilnog društva.

To postaje sve teže pošto zapadni političari prijete da će smanjiti resurse ili da će u potpunosti povući postrojbe. Samo tijekom ovog tjedna ministar obrane Donald Rumsfield je predložio da NATO smanji svoje postrojbe na Balkanu za jednu trećinu, kako bi se oslobostile postrojbe za antiterorističku kampanju koju predvode SAD.

Gospodin Petritsch upozorava na prerano povlačenje postrojbi. “Potrebno je da vojna komponenta naših operacija ostane u Bosni i Hercegovini još nekoliko godina, čak i ako će se reducirati,” rekao je Petritsch. “Preostaje

ispunjavanje suštinskih zadaća, što uključuje i uhićenje optuženih za ratne zločine.” Gospodin Petritsch ukazuje na činjenicu da su čelnici bh. Srba Radovan Karadžić i Ratko Mladić još na slobodi.

Pored mirovnih snaga u plavim šljemovima koje razdvajaju neprijatelje, potrebne su i političke i diplomatske snage kako bi se obnovila zemlja. Gospodin Petritsch i njegove kolege pokušavaju izgraditi neovisno sudstvo i pravni okvir za gospodarski razvitak, što uključuje i jasna pravila za povrat imovine ljudima koji su otjerani iz svojih kuća, kako bi se ohrabrio povratak izbjeglica.

Međutim, bez obzira koliko postrojbi čuvalo mir, one ne mogu osigurati mirno društvo. Gospodin Petritsch kaže da neki od lokalnih političara u BiH, koje treba izolirati, i dalje pokušavaju poremetiti mirovni proces. U mjesecu ožujku ove godine Petritsch je smijenio hrvatskog predstavnika u kolektivnom Predsjedništvu BiH zbog opstrukcije i djelovanja protiv ciljeva mirovnog sporazuma.

Vojna snaga “bila je odlučujući čimbenik za zaustavljanje rata,” kaže Petritsch. “Međutim, ona sama ne može uraditi ovaj posao.”

Donekle izmijenjena verzija ovog članka objavljena je isti dan u europskom izdanju Wall Street Journal-a, pod nazivom “Balkanski dužnosnik savjetuje mirovne snage – Petritsch kaže da stanovništvo treba shvatiti da će imati više koristi od zajedničkog života nego od ubijanja – Ovo su dugoročni napor, ništa se ne može postići u kratkom roku”.